

El pintor de la Virgen

¡Qué hermosa figura la del cristiano pintor que halló en su inspiración potentosa la encarnación de la pureza celestial, trasladando al lienzo las divinas facciones de la Santísima Virgen, contribuyendo a la propagación de la fe religiosa en las sencillas almas de los fieles!

Porque es fuerza reconocer que el arte cristiano, recibiendo forma por medio de los pinceles de Murillo y de Ribera y de los cinceles de Miguel Angel y Benvenuto Cellini, continuó la obra de los Apóstoles compañeros del Redentor de los hombres.

Y entre el apostolado de esos artistas figura Murillo en el primer lugar, por haber sido el elegido de la Virgen para difundir su imagen por la tierra.

Nació en Sevilla el 31 dediciembre de 1617, fueron sus padres Gaspar Esteban y María Pérez, y fué bautizado en la iglesia de Santa María Magdalena, tomando en edad temprana el nombre de Murillo de una de sus bisabuelas que murió en olor de santidad, como si Dios quisiera santificar sus obras; y es fama que desde huy niño pintaba en las paredes, con carbón y tiza, figuras que anunciaban ya el incomparable talento que había de asombrar al mundo.

Fuó su primer maestro de dibujo su pariente Juan Castillo; pero huérfano a los diez años, acógióse a la tutela de un tío suyo llamado Antonio López, el cual ejercía la profesión de cirujano, y era tal la ruindad del buen señor, que Murillo se veía obligado a pintar lienzos que vendía en las fieras y en los cuales, según los deseos del comprador, convertía a un Niño Jesús en una Virgen y a una Concepción en un San José, manejando los pinceles a la vista del parroquiano.

Y así, entre penalidades, fué creciendo el pequeño Bartolomé y formándose en el divino arte, sin otro maestro que la necesidad de subvenir a las cargas de la vida material.

Contaba 22 años el artista, y pintaba en el convento de Capuchinos de Sevilla, cuando un lego que le llevaba el almuerzo se quedó entusiasmado el almuerzo se quedó entusiasmado contemplando una imagen de la divina Concepción que iba brotando de su magnífico pincel.

—¿Qué no daría yo por tener en mi celda una imagen como ésa! — exclamó el lego.

Miróle cariñosamente el joven Murillo, y arrancando de manos del lego la servilleta que cubría el frugal almuerzo, clavóla en la pared, y en pocos instantes pintó una imagen que aún hoy se ostenta con orgullo en el Museo provincial de Sevilla y que se conoce por la *Virgen de la servilleta*.

Pero hagamos historia retrospectiva.

Un joven, que podía tener unos veinticinco años y cuya fisonomía fina y expresiva era una mezcla singular de dulzura y de profunda meditación, andaba a buen paso por el camino que, siguiendo las riberas del río Manzanares, conduce a la puerta de San Vicente.

Había llegado frente al Palacio Real, edificio sombrío, sin regularidad y que, sin embargo, llevaba el sello de una verdadera grandeza. Allí se detuvo, y miró con sus ojos penetrantes las negras paredes que habían sido testigo de tantos dolores, sufrimientos y fatigas, y también de tanto poder y tanta gloria en la época en que de los soberanos de España se podía decir, sin exageración, "que el

sol jamás se ocultaba en sus dominios".

Acercóse nuestro desconocido a los guardias del Palacio y solicitó entrar en la habitación del pintor Velázquez.

Vino un oficial y, mirándole de arriba abajo, le dijo con desdén:

—Señor caballero, ¿por ventura Velázquez os ha dado alguna cita?

—No tengo el honor de que él me conozca.

—¿Traéis alguna carta de recomendación que presentarle?

—Ninguna.

El oficial, haciendo un gesto, le dijo con sonrisa socarrona:

—¿Y creéis poder ser admitido, así no más, por el gran Velázquez, el primer pintor de S. M. Felipe IV y del célebre ministro el conde duque de Olivares? ¡Ah! ¿Sin duda pensáis que el más ilustre artista del mundo entero, el amigo de Rubens, el favorito de los reyes, se ha de molestar recibiendo al primero que llegue?

Y con aire desdeñoso, se retiró retorciéndose lebigote.

El pobre joven quedó consternado; pero, reanimándose un tanto, llamó de nuevo al oficial, y le dijo:

—Señor capitán, si sois buen cristiano, no rehuséis prestar un servicio a un pobre mozo que viene desde muy lejos para obtener una audiencia del señor Velázquez. ¿Podrías hacer llegar esto a sus manos?

—Con mucho gusto — dijo el oficial, prendado ya del aire modesto y agradable del joven y de la ternura con que le endrezaba la súplica, mientras éste sacaba de debajo de la capa un pequeño cartón que entregó al oficial con un billete, que decía así:

"Ilustre Velázquez: Ni vos me conocéis ni yo os conozco personalmente; pero siento la necesidad de veros, de manifestaros mi respetuosa admiración. Con este solo objeto he venido a pie desde Sevilla. El arte es mi vida, o más bien, mi ilusión, mi sueño. No puedo conocerme a mí mismo, ni medir mis fuerzas, porque no tengo experiencia; por eso necesito veros, hablaros, contemplar y estudiar vuestras obras inmortales. Que yo satisfaga este ardiente deseo y me creará dichoso. — Bartolomé Esteban Murillo".

A los diez minutos, el oficial del Palacio volvió a la verja de la puerta, risueño y apresurado, y teniendo la mano al joven le dijo con expresión de deferencia:

—Sígame vuestra merced, si gusta.

—¿Cómo? ¿Me ha sido concedido?...

—Vamos a ver a Velázquez.

Atravesaron todo el Palacio y volvieron sobre él a la izquierda, después, pasando por una galería ador-

nada con bajo relieve en mármol, vasos griegos y flores, digno vestíbulo de la habitación de un gran artista, llegaron al fin al departamento en que éste se hallaba.

Diego Rodríguez de Silva y Velázquez era el jefe de la Escuela de Madrid. Felipe IV, para consolarse con las Bellas Artes de las contrariedades y disgustos de su reinado, lo había colmado de favores e instalado en el Palacio con toda la magnificencia de un príncipe.

Velázquez recibió al joven con aire benévolo y cortés, y cuando éste se acercó tímidamente, el noble pintor le tendió la mano y apretó la suya, diciéndole:

—Ven, hijo mío, ven: has hecho bien en contar conmigo.

Al penetrar Murillo en el taller donde trabajaba el maestro, vió abierto sobre una mesa el cartón que le había enviado, y esparcidos aquí y allá sus dibujos. Velázquez le dijo, acercándose a la mesa y poniendo el dedo sobre un diseño que representaba una cabeza de Virgen:

—¿Tú has hecho este diseño?

—Ciertamente.

—¿Qué edad tienes?

—Veinticinco años.

—¿Y tu país?

—Sevilla.

—¿Tus padres?

—Gaspar Esteban y María Pérez.

—¿Son pobres?

—Sí, señor.

—¿Y cómo, siendo pobre, te has atrevido a emprender el viaje a Madrid?

—He aquí la industria de que me valí: compré gran cantidad de tela, la dividí en pequeñas piezas, las preparé convenientemente, y después pinté en ellas varios santos, flores, pájaros y otros objetos, y lo vendí todo a unos comerciantes que estaban preparando un cargamento para la India.

—¡Muy bien! — dijo sonriendo Velázquez. — Me gustan los hombres industriosos y los caracteres decididos. Ahora escucha, hijo mío, y medita mis palabras, porque son las de un hombre que tiene alguna experiencia en el oficio. Esta cabeza de la Santísima Virgen me ha bastado para adivinar cuál será tu porvenir, y desde ahora me atrevo a predecirte que, si Dios te concede fuerzas y larga vida, serás...

Abrióse una puerta lateral y entró por ella un hombre que se adelantó con aire afectuoso hacia los dos artistas. Bien indicaban las riquezas de sus vestidos, el collar del Toisón de oro que llevaba al cuello y, más que todo, su aire de superioridad, que este personaje era de un cargo elevado. Al verlo, Velázquez se inclinó profun-

HOY

Colecta Extraordinaria Pro Seminario

Por acuerdo de los R. mos. Metropolitanos desde hace diez años se viene llamando la atención de los fieles en todas las diócesis para subvenir las apremiantes necesidades de la Iglesia, y se han ordenado colectas ordinarias y extraordinarias, figurando entre éstas la que se celebrará hoy en todas las misas de todas las iglesias de esta diócesis.

Es de esperar que los católicos deseosos de que se perpetúe el culto divino, y con más esplendor si cabe, acudirán solícitos al ruego paternal de los R. mos. Prelados, contribuyendo en la medida de sus posibilidades a la referida colecta, destinada al sostenimiento del Seminario verdadero semillero de futuros sacerdotes, que han de continuar la misión divina, y que han de desplegar su celo y abnegación en obras de frutos sobrenaturales y benéfico-sociales.

CATOLICOS! Depositad vuestro óbolo en la colecta.

CREYENTES! Sed generosos.

NOTICIARIO BREVE

Hay en Roma gran afluencia de peregrinos, debida a la canonización de Bernardita Soubirous, que hoy tendrá lugar.

—El Gobierno belga niega la entrada a los judíos alemanes.

—Se celebra en Roma por primera vez la misa de los actores.

—El aumento de las flotas yanquis y japonesas preveenpan en los medios británicos.

—El hospital judío de Varsovia estaba convertido en cuartel general de la propaganda comunista para toda Polonia.

—Derogada en América, la ley seca, han surgido como por ensalmo, bares, cafés y hoteles.

—El Duce y Litvinoff han hablado del Vaticano.

—Inglaterra no contesta a De Valera.

—El órgano de los radicales franceses, dice que hay que cambiar la política religiosa española.

—Lindbergh atraviesa de nuevo y felizmente el Atlántico en compañía de su esposa.

—Con motivo de la H. Liga de tranviarios de Barcelona, en algu-

nos sitios de la ciudad la fuerza pública iba armada de ametralladoras.

—Los patronos de Madrid, han rechazado las bases presentadas por los camareros huegistas.

—Pare que don Mequiades Alvarez será presidente de la Cámara.

—Martínez Barrio ha dicho que está deseando lluegue el momento de dejar el Poder para descansar.

—Atraco frustrado en la estación de ferrocarriles andaluces en Málaga. Un hombre gravemente herido.

—Gil Robles, ha sido nombrado jefe de la minoría de la C. E. D. A.

—Gil Robles ha dicho que entienda que no es ésta la hora de gobernar las derechas, pero que la "Cedda" facilitará la formación de un gabinete centrista que gobierne con decoro en el Parlamento.

—Un hermano del presidente de la Casa del Pueblo t.ato de apunillar al jefe derechista, de Ledesma.

—En Palencia sigue con gran éxito la propaganda social-cristiana.

damente, y Murillo quedó desconcertado.

—Velázquez — preguntó el recién venido: — ¿en qué os ocupabais ahora?

—Señor — respondió aquél — estaba haciendo una predicción a este joven.

—¡Ah! enhorabuena... continuad, no quiero interrumpiros... Si acaso estoy de más...

Y haciendo ademán de retirarse, notó la turbación de Murillo, al cual dirigió la palabra diciéndole:

—Amigo, no os turbéis así: el rey de España deja aquí toda etiqueta.

Palabras que no dejaron de aumentar el embarazo del joven.

—Pues si V. M. me autoriza para ello — continuó Velázquez — diré que nuestra patria se enorgullece justamente con sus artistas, contando entre ellos en primera fila a Antino del Rincón, a Vargas, a Morales "el divino", a Navarro "el mudo", a Sánchez Coelle, a Pablo Céspedes y otros muchos.

Y cuenta, sobre todo — interrumpió Felipe — a amigo y leal Velázquez.

—Pes bien, señor —, dijo solemnemente el pintor, inclinándose de nuevo — dignaos conceder a este joven sevillano permiso de copiar algunos años en vuestro Palacio del Escorial los cuadros preciosos que allí se hallan de Ticiano, de Rubens, de Van Dyck, y yo os aseguro... sí, me atrevo a predecirlo: Esteban Murillo será la gloria de vuestro reinado y la admiración de la posteridad. El sebrepujará a todos los artistas de España, sin exceptuar a vuestro fiel vasallo Velázquez.

El rey y Murillo se miraron a un tiempo: uno quedó admirado y el otro atónico, espantado, abrumado con semejante predicción; mientras que Velázquez, tranquilo y risueño, fijaba su mirada en esa admirable cabeza de Virgen ue justificaba sus palabras y que con anticipación de treinta años era el anuncio, el presagio cierto de la *Concepción Inmaculada*, que algún día había de ser el pismo del arte y la desesperación de los artistas.

HOMENATGE al Diputat de Lliga Catalana D. FRANCESC BASTOS

El proper diumenge, dia 10, a les 13, tindrà lloc un banquet d'homenatge al senyor Francese Bastos.

L'acte, organitzat per la Lliga de Tarragona, tindrà un ample caire tarragoní a fi de que puguin assistir-hi totes les persones que vulguin adherir-se a dit homenatge.

Per inscripcions, al local de Lliga, per tot el dia d'avui.

Panorama Político Social

Dos tipos de conciencia política

Muchos comentarios podrían hacerse acerca del resultado de las elecciones en Madrid, capital, en esta segunda vuelta. Desde el que comparándolo con el obtenido en casi todas las provincias, tanto en la primera vuelta como en la segunda, concluyera afirmando que es en Madrid donde menos suele percibirse o revelarse el sentir nacional, hasta el que de esa misma comparación dedujera cuán poco suponen cuatro diputados derechistas menos y cuatro socialistas más — que ese ha sido, y no otro, todo el alcance numérico de la "derrota" en Madrid — en unas Cortes donde las derechas, con sus 212 diputados representan casi la mitad de la Cámara, más del doble de las fuerzas de izquierda y cerca del cuadruplo de las socialistas.

Eso es lo que, en efecto, debemos mirar nosotros... y deben mirar ellos; a eso es a lo que deben atenderse los futuros Gobiernos y to-

do el país. Ciertamente la victoria o derrota en Madrid tiene un especial valor moral, por lo que las cosas de Madrid se comentan y repercuten en toda España; pero este efecto moral se desvanece, se pierde a los pocos días, y lo que queda es aquello; la realidad de la composición de la nueva Cámara, en la que no se podrá legislar contra las derechas y en la que todo Gobierno centrista — único normalmente posible — tendrá que vivir del apoyo de la benevolencia de las derechas, impidiéndose así también que se gobierne contra ellas; y la otra realidad de la reacción antirrevolucionaria operada en la opinión española y manifestada elocuentemente en estas elecciones, que han traído a las Cortes una representación derechista quintuplicada respecto a la que tenían en las Cortes constituyentes (de 42 diputados a 212), una representación centrista también aumentada

sensiblemente (de 136 a 162) y una representación izquierdista disminuida a cerca de la tercera parte (de 291 a 98), en la que las fuerzas socialistas serán exactamente la mitad de las que antes eran (58 diputados, en vez de 116).

Más no es esto, con ser tan importante lo que nosotros nos proponíamos comentar en este artículo. Lo que queríamos era contrastar dos tipos de conciencia política que han quedado patentes en estas elecciones, sobre todo en la segunda vuelta.

Cuando se retiró para esta segunda vuelta la candidatura radical por Madrid, capital, el Sr. Lerroux manifestó que dejaba a sus huéspedes en libertad de abstenerse o de votar, con arreglo a su conciencia. Que la mayoría de los radicales se han abstenido, es un hecho demostrado por el resultado de las elecciones. De los 170.000 votos (término medio) obtenidos por los candidatos de derechas en esta segunda vuelta, 132.000 serán próximamente los mismos que obtuvie-

ron en la primera y los 38.000 restantes serán de los que en aquella votaron la candidatura radical-conservadora (probablemente de los independientes, y acaso también de los conservadores). Pero ¿y los otros 40.000 que entonces votaron la candidatura encabezada por el señor Lerroux? Se han abstenido, como han hecho su jefe y el lugarteniente de su jefe, Sr. Martínez Barrios. Y con su abstención han dado el triunfo a la candidatura socialista, que sólo por 5.000 votos de diferencia ha triunfado sobre la de derechas. Es decir, que la conciencia política de los radicales les ha dictado abstenerse en esta votación, aún a sabiendas de que con ello darían el triunfo a los socialistas sus enemigos, antes que dar sus votos a las derechas... con cuyo apoyo o benevolencia tendrán que contar luego para poder gobernar.

En cambio, la conciencia política de los católicos, ilustrada hasta por expresas normas pontificias, les ha dictado en muchos casos votar a los partidarios de Lerroux, a pe-

sar de su masonismo, antes que contribuir con sus abstenciones a que salieran triunfantes los partidos marxistas. Y a los votos de los católicos, de las mujeres piadosas, hasta de las monjas y de los frailes, deberá no pocas actas en las nuevas Cortes el partido del señor Lerroux.

Son dos tipos de conciencia política que se han manifestado en sentido opuesto en estas elecciones. Los radicales, en Madrid, por no dar su voto a los católicos, a los monárquicos, a los derechistas han dado a los socialistas el triunfo; a los católicos, los monárquicos, los derechistas, en provincias, para evitar que triunfaran los socialistas, han dado su voto y con él el triunfo a los radicales. Conciencias tan distintas conductas tan contrarias, bien merecían un comentario.

VIMON.

Madrid, 5-XII-1935.

La llarga historia de les vagues a Catalunya

Després de fer present que som a la tercera setmana de la vaga de tramviaires, remarca "La Publicitat" que la història de les vagues a Barcelona és tan llarga i tan antiga que es pot dir que es descabella paral·lelament a la creixença industrial de Catalunya. Fa el col·lega algunes observacions sobre el sindicalisme tal com s'entén a la nostra ciutat, i afirma que constituim l'únic cas on l'anarquia ha pogut organitzar-se i mantenir la seva funesta cohesió a través de totes les vicissituds polítiques. I seguidament afegeix:

"Catalunya fou la primera terra d'Espanya on l'aparició del maquinisme féu sentir els seus efectes; aquí es produïren les primeres concentracions industrials i per tant aquí aparegueren també els primers conflictes socials. Barcelona s'ha fet amb aquest ritme; la seva creixença no ha tingut altre motiu ni altre regulador. Les contradiccions catalanes varen proporcionar els primers contingents obreristes forans, però com que l'increment industrial cada vegada exigia contingents nous, aviat s'establí el corrent migratori que havia de satisfer no solament les necessitats de la producció, sinó també les del comerç. A Barcelona hi havia feina i feina ben pagada, i la gent de

països d'agricultura deficient venia a cercar-n'hi. Catalunya, però, era un "provincia" espanyola, diferenciada pels interessos i pel sentiment particularista de la resta de l'Estat espanyol, regit segons una visió política que gairebé mai no s'adeia amb la realitat que s'anava creant a Catalunya. Per això els polítics espanyols creïen que donant facilitats aranzelàries satisfien les conveniències de Catalunya; mai no es varen preocupar de regular les qüestions de treball. Si Espanya i les colònies eren el mercat natural i fàcil de la indústria catalana, ja feien prou atenció les exigències econòmiques; les qüestions entre patrons i obrers per a ells no tenien sinó un interès tàctic electoral;

quan les coses es posaven malament sempre hi havia un general a punt per a endegar-les a cops d'espasa. I els industrials catalans i la gent conservadora de Catalunya, perduda l'esma de governar, acceptaven com a immillorable aquest funest recurs, que si de moment deturava les manifestacions eruptives de la malaltia l'empitjorava, perquè s'anava fent crònica.

El pòsit anàrquic que els anys de disconformitat latent i constant havien deixat a la nostra terra es féu encara més dens en desplegar les noves activitats i en sentir-se espiritualment distinta i rica; perquè encara que sembla paradoxal, és bo fer present que la tàctica de les vagues tal com es practica aquí només és possible en països rics; la misèria o la vida dura, són els pitjors enemics d'aquests procediments anàrquics. Per això a Barcelona ha pogut arrelar tan profundament la tàctica de la vaga. Però per què el sindicalisme revolucionari no ha evolucionat com a tot arreu on s'havia plantejat com aquí? El fenomen de la permanència és evident, per desgràcia; els promotors del moviment han mort; els que els succeïren han desistit els seus ideals de joventut i s'han fet burgesos; es pot dir que quatre generacions de sindicalistes han estat absorbides socialment i no obstant el sindicalisme revolucionari, com si fos una església, segueix fort com en els millors temps de la idea. ¿Com s'explica aquesta continuïtat després de tantes desercions? En fàcilment. Aquesta concepció anàrquica és la més primària i la més simple i rude de totes les especulacions d'aquest ordre. La idea de cercar la felicitat mitjançant la desaparició de tota autoritat i jerarquia fins arribar a la destrucció de l'Estat per conquistar una igualtat absoluta és la més fàcil d'entendre. El comunisme és més complex, perquè busca un ordre amb una jerarquia corresponent. Catalunya estava en una disposició excel·lent per rebre aquest germen anàrquic, i per encaminar-lo. I bé, la recluta dels contingents anàrquistes l'han proporcionada les onades migratòries formades d'un personal analfabet molt sovint i d'una estructura mental rudimentària. No hi fa pas res que molts dels que han vingut a treballar a Barcelona hagin acabat arrelant-hi i sentint-s'hi lligats per uns vincles més humans; quan ells han de serrar de les rengles anàrquistes la seva baixa ha estat compensada per una altra dels arribats de nou, i així indefinidament.

A França, posem per cas el llast nacional, diríem, oblidats a l'evolució; aquí no hi havia cap contrapès, la diferència d'ètnia i d'ambient i de diàspora política fa l'assimilació lenta, i han de passar anys perquè l'home senti ocupat el pit

per un nou ordre de sentiments. Resumint, diríem que el virus és nostre però el vehicle que el propaga és foraster. Per a combatre el mal només hi ha un camí: que Catalunya recobri totalment l'esma de governar-se, el sentit de la responsabilitat i d'un ordre d'acord amb el seu esperit; però per això ha d'extirpar el germen d'anarquia que porta a les entranyes. L'Estatut representa el primer pas per aquest camí d'esperança."

PARTICULES

LES PERSPECTIVES

Un home qui s'acosta per un camí de llunyania, sempre és un pic que va creixent.

I en canvi, quantes voltes una ànima qui avança — gran en el sant baptisme — vers la divinitat, és una silueta que va minvant a cada pas i arriba imperceptible, a les portes eternes!

Miquel Melendres, Pvre.

Radio Taragona EAJ. 33

PROGRAMA PER AVUI,

8 DE DESEMBRE 1935

Emissió de sobretaula

- A la 1'30: Obertura de l'Estació.
- A la 1'35: Cançó catalana.
- A la 1'40: Ballables.
- A les 2'10: "Sonata" (Violoncello i piano).
- A les 2'30: Tancament de l'Estació.

Emissió nocturna

- A les 8'30: Obertura de l'Estació.
- A les 8'35: Sardana.
- A les 8'40: "Ninfes del Bosque", vals.
- A les 8'50: Notes sobre Mercats, meteorològiques, marítimes, Borsa i de Turisme.
- A les 9'00: Ballables.
- A les 9'15: Notes de Premsa.
- A les 9'30: Breu conferència sobre "Temes ciutadans", pel periodista senyor Magí González.
- A les 9'40: "Días de Verano", suite.
- A les 9'55: La gran sinfonia "From The New World", del mestre Dvorak (completa).
- A les 10'25: Sardana.
- A les 10'30: Tancament de l'Estació.

Farmacia Digos

ANÁLISIS-ESPECÍFICOS

nacionales y extranjeros

Agua: minerales - Sales - Vacuas

Invencibles - Ortopedia

3, Calle de... 41

La gran cantidad de luz
 por cada watio consumido
 es propia de la buena lámpara

OSRAM

Rechace las lámparas de luz pobre,
 y pida siempre OSRAM de gas noble, la de la luz blanca.

MÉS I MILLOR

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 1

DIVENDRES, 8 de Desembre 1933

Redacció i Administració: Armanyà, 11, baixos. TARRAGONA

Els joves fejecistes de l'Arxidiòcesis de Tarragona, des de les planes de "MÉS I MILLOR" retem homenatge de adhesió i de devoció filial a la sagrada persona del nostre Eminentíssim Prelat, el Cardenal Primat, Francesc d'A. Vidal i Barraquer i a través d'ell a la persona augusta del Vicari de Jesucrist, el Papa de la joventut, la Santetat de Pius XI, que Déu per molts anys ens guardi.

El nostre Emm. Cardenal Arquebisbe parla de Fejecisme

(Fragment del discurs pronunciat per l'Emm. Sr. Cardenal Vidal i Barraquer en la sessió de clausura de les diades d'estudi sacerdotals celebrades a Tarragona els dies 20, 21 i 22 de setembre de 1933.)

"El Còdex, diu, distingeix tres classes d'associacions piadoses de laics: Terceres Ordres, Confraries i Pies Unions. Les Congregacions Marianes, diu, pertanyen a les darreres. Unes són dirigides pels Pares de la Companyia de Jesús, però en l'ordre extern són dependents de l'Ordinari; i més avui fan palesa aquesta dependència com a prova d'acatament, d'ajut i compenetració amb l'obra de la Jerarquia. Altres són parroquials o diocesanes i estan subjectes íntimament i externa a l'Ordinari. Cada Congregació és autònoma. L'Unió amb la Prima Primaria no té altres efectes que donar a la Congregació adherida participació en les gràcies espirituals.

El Sr. Cardenal es pregunta: les Congregacions Marianes són Acció Catòlica? I respon: "in sensu lato", sí; "in sensu stricto", no. Bé és cert que elles han sapigut acomodar-se als temps. A més de la profunda formació de pietat, no han descuidat les obres de caritat i el zel, com visites als pobres, als malalts, als Hospitals, instrucció catequística, preparació apològica, mitjançant la celebració del que encien les Acadèmies, que són el que avui s'anomena Cercles d'estudi, etc., etc. Acomodant-se, doncs, les Congregacions Marianes poden esdevenir Acció Catòlica.

El Fejecisme, condaua, nascut després de conegudes les directrius de l'Acció Catòlica, s'ha pogut acomodar més perfectament a la manera com avui es fa necessària i la vol el Sant Pare. És clar que el Fejecisme "hic et nunc", ara i en

aquesta Nostra Arxidiòcesi no és l'Acció Catòlica oficial, com deu ésser a Girona, segons ens deia el Dr. Feliu, perquè el mandat de fer apostolat en nom Nostre no els l'hem donat. Es doncs Acció Catòlica el Fejecisme? "In sensu lato", sí; "in sensu stricto", "hic et nunc" no. Deieu vosaltres que de rebre el tal mandat aspirava a fer-vos en dignes. Doncs jo us dic: feu-vos en dignes. Nosaltres, els Priests, vos encoratgem a la tasca i observem la vostra actuació.

Ara bé, com a norma pràctica, quan a la parròquia hi trobeu, per exemple, una Congregació, mireu si convé una altra agrupació o viceversa. Això, el jutjar-ho, és de competència del pàrroco, que té de la seva parròquia la responsabilitat. D'ell és la responsabilitat, d'ell la dependència (res contra del pàrroco). Però en molts casos, en aquestes, com en moltes altres coses, el millor serà procurar una bona intel·ligència entre tots. De l'Acció Catòlica s'ha dit ésser els braços donats al Rector per al seu apostolat. L'Església és en la seva acció essencialment jeràrquica. I la Jerarquia és aquesta: Papa, Bisbes, Parròquia. Hi ha una parròquia en la que ve molt bé una Congregació, altra on el Fejecisme, i altres on la Congregació i el Fejecisme. És essencial procurar l'harmonia. Nosaltres fem els possibles per agermanar-ho tot. Estimo les Congregacions, en les que he estat inscrit des de petit, en les que m'he format i on s'han format tants joves que han donat extraordinaris exemples de virtut i han estat l'ànima de tantes institucions catòliques. I estimo el Fejecisme per l'esplet de vida que manifesta i perquè jo hi he trobat joves arditos en la fe i en l'apostolat; fins a l'heroisme."

MÉS I MILLOR

MÉS I MILLOR. Veus-aquí el nom amb què hem batejat la nostra plana, portant-vos del fejecisme de la diòcesi tarragonina.

Sempre MÉS I MILLOR va dir el Sant Pare al nostre Consiliari General, el Dr. Bonet. La F. J. C. o acomplirà aquest programa densísim que inclouen els dos mots augustos o haurà fracassat en el seu programa i en els seus propòsits.

Però la F. J. C. no fracassarà; ja no pot fracassar. Li ho impossibiliten tants de joves apòstols que per ella es desviuen. Li ho impossibiliten tants de sacrificis inspirats per la més desinteressada de totes les abnegacions, que són la pedra tallada del gran edifici que cada dia es veu pujar un pam amunt, la F. J. C. Ella, la Federació nostra farà de Catalunya quelcom MÉS del que avui és i quelcom MILLOR també gràcies a l'esperit cristià que li vol retornar i li retornarà. Déu així ho vol i nosaltres, els joves de la F. J. C., ens hi hem juramentat.

Els joves fejecistes de les comarques tarragonines prenent consciència de la part que ens correspon en el gran moviment de reconstrucció, d'elevació, de dignificació, de sublimació cristiana de la terra que ens vegé néixer, aportarem la nostra cooperació entusiasmada i decididament disciplinats, catalanament assenyats, juvenolament abrandats, apostòlicament inflamats... fiant sempre la consecució d'un... MÉS I MILLOR.

Pel nostre honor, un pas en terra no el donarem. La terra que fou cristiana íntegrament, íntegra pel Crist la volem reguanyar. Un sol jove desconexedor de la gran font de felicitat que hi ha en la pràctica cristiana, no el volem deixar. Amb una fam insaciabile demanem i cerquem MÉS joves, i perquè vinguin a nosaltres cerquem MÉS mitjans, inventem MÉS maneres d'atracció, i mirant-nos nosaltres, ens imposem una vida cristiana cada vegada MILLOR, una tècnica MILLOR, una disciplina MILLOR, una organització MILLOR i tot el que ara fem ho volem superar ho volem MILLOR, perquè nosaltres pensem sempre en el nostre MÉS I MILLOR.

La vida moderna té una sentor pagana, simbolitzada per les muralles de la capsalera d'aquest full, d'on li pervé tota l'agror que li dona mal gust. La nostra F. J. C., sobrepasant-s'hi, li farà perdre. I serà MÉS vida. I MILLOR vida.

IMMACULADA...

Atsar o no, és un fet que el primer número de MÉS I MILLOR veu la llum el dia blau de la Immaculada. Jove fejecista, para-hi esment.

Vol dir aquest fet que la nostra plana de joventut fejecista és i representa una alenada de puresa i de virtut. Oh, amics, la virtut de la puresa, quin atractiu no té! Tant com rebaixa i embruteix el vici a ella oposat, la puresa ens eleva i dignifica. La llista dels nostres ideals sublims deixaria d'ésser completa tan bon punt esborrèssim el de deslliurar la joventut nostrada de la immundícia que, sortint-li a la cara i als ulls, avergonyeix la Pàtria, rebaixa la civilització, envileix l'home i el deshonra...; tots els valors, totes les forces cooperants a ennobrir el linatge humà baixen, si avantposem al sentit d'espiritualitat el xipulleix de carnalitat més propi de juments, que no de fills de Déu.

Tú fejecista, deus aspirar a tindre part molt gran i mèrit igualment gran en la tasca profundament religiosa, altament patriòtica i social d'alliberar els teus companys joves del drac immund. Fes-te un deure l'apostolat de la puresa i amb la teva, ben visible, captiva el company d'estudis, el company de fàbrica, el company de tertúlia, l'amic de cafè. Fes-li entendre com és de llot el fangar, en el que cuita a revolcar-se. Per la gran gesta que perseguim, fes-te un deure d'alliberar-l'en. Et sembla poca l'ajuda que li prestaràs pel seu redressament definitiu? I mostra-li la blavor de la Verge Tota Pura, com d'un cel seré destrenyirat i limpit. La F. J. C. t'ho demana; treballa-hi. I quan ja en tornis, l'amic tot vestit de net, acompanyant-te, quina joia la teva!! què fonda!! que intensa!! com serà desbordant i impossible de confondre!!

Immaculada!!! Virtut!!! Puresa!!! Per Déu!!! Per la Pàtria!!!

El Nadal del Fejecista

Ja heu pensat amb el pessebre?

per Francesc Vallés

Ha estat un veritable encert de la nostra Federació el posar com a norma general per tots els Grups, durant aquest mes de Desembre, l'interessant tema del Nadal del fejecista. Tantost ha estat conegut, molts dels nostres joves han començat a preocupar-se de la manera com millor podran celebrar les festivitats nadalenes que s'apropen. Cal remarcar, però, que el jove fejecista, conscient del que aquesta paraula significa, sent també, com el qui més, un fervorós delit de commemorar l'adveniment del Déu-Infant, amb la màxima espiritualitat, amb goig, amor i tendresa. No és com el jove mundà que aprofita aquestes festes sublims per a dedicar-se a tota mena de disbauxes, sinó tot el contrari, el seu esperit és ençarrat en la contemplació de l'esdeveniment més gran que hom hagi conegut això és, el neixement del Fill de Déu per a la nostra redempció.

Ens serà fàcil comprovar el que diem, fent notar solament l'activitat que despleguen els nostres Grups en l'organització dels actes a realitzar. Concursos pessebrístics, conferències de caire nadalenc, concerts, etc. Hem de remarcar,

també, que hi ha algun Grup, que ha començat ja els treballs preliminars per a la construcció del Pessebre, diguem-ne oficial, al local respectiu. Tasca molt lloable és aquesta i que voldríem que tots els Grups se'n preocupassin. Ja hi heu pensat en fer pessebre? Tantdebot que tots ens contestessis afirmativament. Si n'hi hagués algun que així no fos, no dubtem que amb un poc de bona voluntat per part dels seus dirigents, procurarien que aquest desig fos acomplert. Comenceu prompte el vostre pessebre, i no tardareu en veure com se us presten per ajudar-vos, atrets pel vostre entusiasme, bons aimants i experts en aquest art, que de molt temps ha tingut i té encara fervents seguidors a Catalunya.

Un pessebre al vostre local, a l'ensem que per a vosaltres serà un motiu de joia, podreu aprofitar-vos-en per a propagar els ideals de la F. J. C. i aconseguir nous adeptes, entre tots els que vinguin a visitar-lo.

No cal que s'indiquin aquí, ni ens fóra possible el fer-ne els mètodes per a les construccions pessebrístiques. Podeu servir-vos, no obstant, dels llibres que sobre aquest tema, ha publicat la meritíssima Associació de Pessebristes de Barcelona, especialment el suau aparegut d'En Josep M. Puig i Roig, on hi trobareu tots els detalls necessaris.

Endavant doncs. Tant enllaçant la pietat i l'art en la plasmació gràfica del naixement de Jesús, sentint l'íntima emoció que proporciona al mateix temps que contribuïreu a conservar i estendre aquesta bella costura ja tradicional a la nostra terra. Que no es pugui dir que en algun Grup de la nostra Diòcesi, hi hagi faltat,enguany, el conseqüent pessebre.

Reus, Desembre 1933.

—Quina pega! Has aixafat el pal indicador i ara no sabrem quina carretera hem d'agafar per anar a casa.

MOT D'ORDRE:

La difusió del Missal és enguany un punt d'honor de la F. J. C. de Catalunya.

Ni un sol del nostres companys ha de quedar-se sense el missal del fejecista!

SOLEMNE OCTAVARIO

Ha causado excelente impresión el que se haya convocado un Octavario el Triduo con que todos los años se honra al Inmaculado Corazón de María en la parroquia de San Juan Bautista de esta ciudad...

Nos place asimismo dar a conocer a nuestros lectores que se celebrará con inusitado esplendor y que empezará el próximo domingo, a las seis de la tarde.

COPIAS Y CIRCULARES a máquina LLIBRERIA ROYAL Comte de Rius, 13, Tarragona Sucursal de Royal Trust Mecanográfico Máquinas de escribir

VACACION ESCOLAR

Por orden del Patronato de la Universidad Autónoma, hoy, festividad de la Inmaculada no habrá clase en el Instituto.

También guardan fiesta las escuelas nacionales.

VICHY HOPITAL afecciones del estómago

MUERTO POR EL TREN

En la estación de Freginals, el tren mixto núm. 731, decapitó a un hombre, que no ha podido ser identificado.

Parece se trata de un suicidio.

A LOS PROPIETARIOS

La Asociación Mutua de Propietarios del partido judicial de Tarragona invita a todos los propietarios, sean o no socios de la misma, a la suscripción que, por acuerdo del Consejo directivo del Instituto Catalán de San Isidro, se abre en todas las asociaciones de propietarios de Cataluña...

La Junta directiva de la Asociación de propietarios de Tarragona, espera que ningún propietario, por modesto que sea, dejará de contribuir en la medida de sus fuerzas a mitigar los dolores morales y materiales de uno que cayó víctima de la lucha que todos lamentamos.

Antonio Segú CORREDOR DE FINCAS MENDEZ NUÑEZ, 21, bajos Teléfonos 748 R y 748 X TARRAGONA

DENUNCIA POR HURIO

La sirvienta María González Escandell ha denunciado le habian sustraído 95 pesetas y que sospechaba en un obrero que intervenía en las obras que se efectuaban en el piso.

REUNIONES ELECTORALES

Tanto en los centros políticos de izquierda como en los de la coalición de derechas, han continuado las reuniones para la confección de las candidaturas de concejales.

De la coalición de izquierdas se ha excluido el partido radical socialista por no aceptar las condiciones que se le imponían.

AGRUPACION PRO-CINEMA

El día 3 del corriente celebró Junta general ordinaria la "Agrupación Pro-Cinema" de esta ciudad tratándose los asuntos correspondientes a la orden del día.

En la votación verificada para proveer los cargos vacantes en la Directiva fueron elegidos por unanimidad los señores siguientes:

Presidente, don José Fernández-Vicepresidente, don Joaquín Torres.

Getino Vicent. Secretario, don Jesús Alsina Salla.

Vocal bibliotecario, don Juan José La Garriga.

Vocales, don José Ros Martín y don Gabriel Más Guardiola.

Tesorero, don Eduardo Baixauit Morales.

Deseamos que el éxito acompañe en el desempeño de sus cometidos a los señores elegidos en espera de que pondrán su mayor empeño en propagar la obra emprendida para satisfacción y orgullo de Tarragona.

DE SOCIEDAD

Ha fallecido en Barcelona la señora doña Teresa Monte de Escardó, hermana política del primer oficial de este Ayuntamiento, don José Llorens.

Reciban éste y su apenada familia nuestro pésame.

Els esposos Vall-Ribasans i paisans nostres i residents actualment a Barcelona, han vist enriolada la seva llar amb el naixement d'un formós nen, primogènit del felig matrimonial.

La nostra més coral enhorabona.

Josep Sumoy Mirret CORREDOR DE Finques Compra - Venda - Administració Despatx: APODACA, 6 Particular: UNIO, 56 Telèfons: 394 R i 394 X TARRAGONA

Por fin LA VOZ DE SU AMO Los receptores, radio-electrolas, gramolas de mueble y portátiles pueden ser adquiridos a PLAZOS Pídanos cuantos detalles necesite CASA ARBONA Comte de Rius, 19 TARRAGONA

NOTES OFICIOSOS

De la Oficina municipal de Turisme

Avui han estat a Tarragona i han visitat els seus principals monuments, Mr. Elgar i Bradley i família, de San Francisco de California. A la tarda han seguit el seu viatge cap al Sud d'Espanya.

S'estatgen a l'Hotel Paris en visita de turisme a la nostra ciutat, el distingit comerciant de Barcelona, senyor Lluís Bonet; senyor Vicenç Hernández, de Madrid.

Els cotxes de matrícula estrangera que avui han estat a la nostra capital són els següents: 9.021 A L 1 (F), 6.351 M N (F), H J 305 (GB).

Aquesta Oficina ha tramès propaganda a les següents poblacions: a Alacant, Xicago, Lisboa i Berlín. En total 160 fullets.

S'estatgen a l'Hotel Europa en visita de turisme a la nostra ciutat, senyor Manuel Rodríguez amb el seu germà, arquitecte de Barcelona; senyor Lleó Meismann, industrial de Sant Sebastià; senyor Laurent Trilles, alt empleat de la Casa Violet; senyor Lluís Gasset, alt funcionari de la Tabacalera; senyor Joan Masdeu, propietari de Masroig.

Tarragona, 7 de desembre 1933.

AJUNTAMENT

SERVEIS PRESTATS PER LA GUARDIA RURAL

Serveis prestats per la guàrdia rural durant el proppassat mes de novembre.

Carros de gitanos foragitats dels voltants de la ciutat, 89

Individus components de les expressades caravanes, 314

Animals propietat dels anteriors, 117.

Transeunts acollits als menjadors de La Caritat, conifuits a la ratlla del terme, 583.

Direcció dels anteriors:

A Barcelona, 744.

A Lleida, 125.

A València, 314.

Troballes de relatiu valor retornades a llurs propietaris, 2.

Intervencions en fets diversos, 16.

Animals conduïts al canyet, 4.

Serveis administratius variats, 138.

Demés repartiment de la correspondència a tot el terme com de costum.

Deportivas Polisportiva

BUNA SORTIDA CAP A LA VALL D'ARAN

Ahir, poc després de migdia i en diferents cotxes sortiren cap a la Vall d'Aran un bon estol de "sgiadors" de la nostra ciutat, d'entia els quals recordem:

Nadal, Sastre, Membrillera, Piñol, Masó, Sabater, Pedrol, etc.

Sembla que del refugi de la Verge de les Ares, en faran llur "estatge social".

Els desitgem bon viatge i que la natura els afavoreixi en aquesta sortida, de la qual retornaran el propinent dilluns.

Fut-bol PARTIT PER AVUI

Per a les 2'45 d'aquesta tarda s'ha anunciat un encontre futbolístic amistós entre l'Institut F. C. i el Rapió Viñes, a l'estadi del Gimnàstic.

EL TARRAGONA F. C. REB LA VISITA DE L'IGUALADA

Diumenge per la tarda rebrà el Tarragona F. C. al seu camp de La Pedrera la visita de l'Igualada F. C., enfront el qual espera arrencar:

MES DE DESEMBRE: GRAN GALA TEATRE TARRAGONA L'espectacle que sorprén a tot el món Una producció de CECIL B. DE MILLE EL SIGNO DE LA CRUZ CON FREDRIC MARCH ELISSA LANDI CLAUDETTE COLBERT CHARLES LAUGHTON ALARDE ESPECTACULAR PARAMOUNT ASOMBRO DEL MUNDO

Cinema TEATRE TARRAGONA

Una película que ens recorda el meravellós espectacle del cine mut "Ben-Hur".

El Signo de la Cruz (EN CASTELLA)

LA MAXIMA PONDERACIO ESPECTACULAR DEL CINEMA SONOR

Nota: Es despatxen localitats per als dies 9 i 10. La guixeta estarà oberta de 11 a 1 del matí.

Es prega als que tinguin encàrrecs per avui que seran reservats aquests fins avui al migdia.

el mateix equip que tan brillantment va batre el C. F. de Vendrell, o sigui:

Roca, Inglés, Francés, Pech, Bosch, Domingo, Ricó, Ciutat, Tarragon, Poldo i Carborrell.

La partida començarà a les 2'45 de la tarda.

EL GIMNASTIC F. C. DESPLAÇA A SANS

Per a fornir-hi la corresponent partida de Campionat li toca diumenge al Gimnàstic desplaçar-se al camp de joc de l'Unió S. de Sans.

Sembla que l'onze local arreglarà el mateix conjunt de diumenge, inclòint però Vilal a l'atac.

Hoc-key GIMNASTIC-VILANOVA PER A DIUMENGE

L'equip del Vilanova deu visitar diumenge al Gimnàstic en matx corresponent al torneig "Copa Penya Esportiva".

Absents Sastre i Nadal E. de la nostra ciutat, sembla que la constitució del Gimnàstic s'amotillarà als noms següents:

Zabala, Gaspà, Cendrós, Cardona, Sanromà, Xirriacans, Cornadó II, Obiol, Marca, Cornadó I i Herrera.

Ja ho confirmarem.

Sección marítima MOVIMIENTO DEL PUERTO

Vapor español "Ciutat de Tarragona", procedente de Séte con carga general.

Vapor español "Remedios", procedente de Batoum, con gas-oil.

Vapor español "Cabo Tres Forcas", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor noruego "Skulda", procedente de Palma con asfalto.

Vapor alemán "Cordelia" procedente de Cartagena, con carga general.

Vapor español "Turia" procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor español "Isla de Tenerife", procedente de Barcelona, con carga general.

Salidas

Vapor español "Turia" con carga general para Casablanca.

Vapor español "Isla de Tenerife", en lastre para Huelva.

Vapor español "Victor de Chavarri", con carga general para Gijón.

Vapor noruego "Skulda", con car-

ga de tránsito, para Barcelona.

Vapor italiano "Le Tre Marie", por carga general para Casablanca.

Vapor alemán "Hércules", con carga general para San Carlos.

Vapor español "Cabo Tres Forcas", con carga general para San Carlos.

Buques que tienen pedido atraque

Vapor italiano "Catalani".

Vapor belga "Portugal".

Vapor yugoeslavo "Diamant".

TELEGRAMAS

HUELGA DE ESTUDIANTES

Toledo, 7. — Sin indicar motivos, los estudiantes de la Escuela de Artes y Oficios, afiliados a la F. U. E. declararon esta mañana la huelga.

Quando el director estudiaba las causas que según los escolares motivan su actitud, al apreciar ellos alguna incompatibilidad sobre el uso que se ha hecho de unos créditos, del Ministerio de Instrucción, penetraron en el edificio cortando el alumbrado de diversas dependencias, rompiendo los cristales y originando otros destrozos.

El director a duras penas, consiguió que los alumnos desparejaran el local, pero más tarde algunos lograron saltar la tapia y penetrar nuevamente en el interior, llegando hasta la biblioteca, donde los escolares tienen establecida la Secretaría, y siguieron alborotando.

El director les encerró y tomó los nombres de los que allí se encontraban y se habían distinguido en el alboroto.

La fuerza pública presentose frente a la Escuela, pero no tuvo que intervenir por que los incidentes se registraron en el interior del centro escolar.

El director cerró y selló las puertas de la biblioteca, marchando seguidamente al Gobierno civil para denunciar lo ocurrido.

Es llougen parelles

de terra cultivada amb aigua abundant, partida "La Pineda", prop de la capital.

Informaran: Rambla Sant Joan, núm. 67, primer pis.

Estiercol. Fems

Para vender o arrendar de las cuadras de los señores Hijos de viuda Comas.

Para informes: Rambla 14 de Abril, 36, bajos.